Vlaams Parlement

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 163
van **PIET DE BRUYN**
datum: 17 november 2014

---

aan **JOKE SCHAUVLIEGE**
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

Everzwijnen - Reddingsoperatie

Volgens een krantenbericht in Het Belang van Limburg (1 oktober 2014) werden drie everzwijnen gered uit het kanaal door de brandweer van Lanaken en Maasmechelen. Deze operatie kostte 1500 euro, en dat terwijl het Agentschap Natuur en Bos (ANB) net probeert om de Limburgse everzwijnenpopulatie in te dijken.

Volgens het artikel heeft het ANB geen probleem met deze reddingsoperatie. De brandweer en ANB zouden verplicht zijn om dieren in nood te helpen. De dieren laten verdrinken is onwettelijk en geredde dieren op het droge meteen te euthanaseren, zoals onlangs in Nederland, is ook geen optie. Het Natuurhulpcentrum wil wel duidelijke regels over wat wel en niet mag.

1. Hoe evalueert de minister dit voorval? Wat prevaleert volgens de minister in het spanningsveld tussen enerzijds de inspanningen van diverse partners om de everzwijnenpopulatie terug te dringen en anderzijds het redden van everzwijnen in nood (verdrinkingsgevaar)?

2. Zal de minister duidelijke regels uitwerken zodat in de toekomst duidelijk is voor alle betrokken partners - ANB, brandweer, politie, natuurorganisaties, jagers, wildbeherseenheid - wat wel en wat niet mag? Zo ja, graag de timing en een overzicht van welke partners ze hierover zal consulteren. Wat zijn de hoofdlijnen waarmee ze de nieuwe richtlijn zal uitwerken?

3. Is het euthanaseren van de geredde dieren op het droge, zoals onlangs in Nederland gebeurde, een optie voor de minister?

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

ANTWOORD
op vraag nr. 163 van 17 november 2014
van **PIET DE BRUYN**

---

1. Het redden van mensen en dieren in nood behoort tot de elementaire taken van de brandweer. Daarnaast geeft het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 met betrekking tot soortenbescherming en soortenbeheer (Soortenbesluit) ook de mogelijkheid aan de Vlaamse erkende opvangcentra voor wilde dieren (VOC's) om gekwetste en hulpbehoevende dieren te vangen en te vervoeren. Er bestaat hierrond dus reeds juridische duidelijkheid in Vlaanderen. Voorts speelt bij dergelijke acties ook het aspect dierenwelzijn een rol. Ten slotte houdt de ongewenste aanwezigheid van grote zoogdieren (levend of dood) in dergelijke waterloop risico's in voor de gebruikers van die waterloop.
   Wat de opvang van de levende wilde dieren na een reddingsoperatie betreft, zijn in uitvoering van het Soortenbesluit alleen de VOC's bevoegd. Het Soortenbesluit verplicht de VOC's om na opvang en revalidatie de dieren terug te plaatsen op een daarvoor geschikte locatie. Het lijkt dan ook logisch dat jachtwildsoorten volgens bovenstaande principes worden behandeld.

2. De wettelijke bepalingen aangaande de rechten en plichten van de respectievelijke betrokkenen zijn duidelijk. Momenteel wordt een actualisatie van het Soortenbesluit voorbereid. Er wordt o.a. nagegaan of een aanpassing van de artikelen rond opvang en opnieuw vrijlaten van jachtwild aangewezen is. Momenteel worden de doelgroepen geconsulteerd over mogelijke aanpassingen aan dit besluit. Na een grondige consultatieperiode zal een besluit tot wijziging van het Soortenbesluit ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

3. Euthanasie voor jachtwildsoorten moet kunnen overwogen worden wanneer het terug uitzetten van het jachtwild het behalen van de beheerdoelstellingen voor de soort in een bepaald gebied hypothekeert. Deze optie wordt meegenomen in de analyse waarnaar in het antwoord op deelvraag 2 wordt verwezen.